

Jákup var ikki heilt nøgdur

Málverjin tók ábyrgdina av fyrra málinum á seg, og iðraði seg um, at turtókan úr nógvu møguleikunum ikki rakk til trý stig

Føroyingar hava tveir málverjar, sum teljast millum teir bestu í ávikavist Danmark og Íslandi. Hetta síðsta árið hevur Jákup Mikkelsen, sum mikukvöldið var á liðnum fyri 11. ferð, verið fyrsta valið, og tað man vera sjáldan, at hann hevur havt so lítið at gera, sum hann hevði hesa ferð.

Bosniararar skoraðu tvey mál, og umframt tær báðu ferðirnar var tað bara eina ferð, at tað rættuliga vóru boð eftir føroyska málverjanum. Tað var tá stóðan var 2-2, og bosniararnir komu leysir mitt fyri málinum. Jákup halvbjargaði frágæra væl í tveimum umfórnum, og so eydnaðist tað Allani Mørkøre at sparka burtur á strikuni.

Jákup Mikkelsen tók – av órottum halda tey flestu – ábyrgdina á seg fyri málinum, sum Skotlandi fekk leygdagin, men hesa ferð er tað kanska ikki so torført at halda við málverjanum, tá hann tekur ábyrgdina á seg fyri fyrra málinum.

Óli fer kanska av landinum

Aftasti maður á landsliðnum heldur, at uppgávan móti bosniarunum var lættari, enn hon var móti skotum

Aftur og aftur er Óli Johannesen millum berandi kreftirnar á føroyska liðnum. Hann ger ikki so nógv hóvastáð burtúr í sínum spæli, men hann er drúgvur og trúgvur, hann ruddar væl upp, er sterkur við høvdið, er sannførandi í nærdystunum, og so kemur tað eisini fyri, at hann roynir seg við langskoti.

Niðri í Bosnia var tað so óheppið, at eitt frispark rakti í hælín á tvórámánninum og snýtti Jákup Mikkelsen, og hetta hevði einasta málið í dystinum við sær. Hesa ferð var tað sjáldan, at Óli Johannesen var undir stórum trýsti.

– Eg kendi tað soleiðis, at bóltfórleikin hjá bosniarunum var væl betur, enn hann var hjá skotunum, men teir megnaðu ikki at leggja so stórt trýst á okkum, tí teir vóru ikki serliga væl skipaðir í verjupartinum, og tað gav okkum høvi at vera meiri við í uppspælinum og harvið gjørdist trýsti á okkara verju væl minni, sigur 26 ára gamli Óli Johannesen, sum – um alt gongur sum tað skal – fer at spæla landsdyst nummar fjóruti, tá Estland fyrst í september kemur til Føroya.

Umhugsar framtíðina

Tveir av spælarunum á føroyska liðnum gera í hesum døgum seg liðnar lærara-

– Hornsparkið lá so tætt at málinum, at eg átti at komið út og boka hann burtur. Onkur forðaði mær at sleppa frammat, men tað er ikki ein haldgóð umbering hjá mær at koma við, staðfesti dæmliki málverjin, sum sunnudagin skal spæla á Eysturbrúgv í Keypmannahavn móti niðurlutla B93.

Jákup royndi at halda seg heitan, og tað var mest síni evni sum fótballsspælar, at málverjin fekk loyvi at visa, tá liðfelagarir viðhvørt spældu aftur til hansara.

– Eg haldi, at hetta var ein dystur, sum vit áttu at vunnið. Sammeta vit møguleikarnar, sum teir høvdu, við teir, sum vit høvdu, so verður úrslitið, at vit vóru tætt við nógv fleiri ferðir, staðfestir málverjin, sum harvið bæði er nøgdur við, at avrikini gerast alt meiri sannførandi, og iðrar seg um, at tað ikki eydnaðist at fáa øll stigini hesa ferð.

jh

skúlanum. Teir eru Jóhannis Joensen, sum í komandi viku fer til síðstu próvtøkuna, og so Óli Johannesen, sum longu undan dystinum móti Skotlandi hevði gjørt burtur av sær á Frælsinum.

Tað hevur áður ljóðað, at útlendsk felag – eitt nú Lyngby úr dansku superliguni – hava verið framvið, fyri at fáa føroyska verjuskiparan at spæla fyri seg, men higartil hevur Óli Johannesen hildið seg til barn dómsfelagið TB (burtursæð frá í 1997, tá hann gjørdist FM vinnari við B36).

Craig Brown segði leygdagin, at hann metti Óla Johannesen sum ein spælar, ið væl kundi staðið seg í bestu skotsku deildini. Tí spyrra vit Óla, um hann hevur ítøkiligar fyrispurningar um sáttmála uttanlands, men tað hevur hann ikki:

– Men eg umhugi stóðuna. Eg eri akkurát liðugur við útbúgvingina, og skal eg geva frítíðartrivnum ein møguleika at verða meiri enn bara frítíðartriv, so skal tað vera nú, og tí eri eg opin fyri møguleikanum at fara av landinum og royna meg á hægri stóði. Gongur tað væl, so er tað fint, og gongur tað minni væl, so er tað eingin skaði, og so kann eg gera brúk av útbúgvingini, sum eg júst eri liðugur við.

jh

Á landsliðnum er Todi frælsur sum fuglurin

FCK maðurin hevur ikki slept dreyminum um at koma til Onglands at spæla fótball

Eingin ivi var um, at mest eyðsýnda føroyska avrikunum á Svagaskarði bæði leygdagin og mikudagin stóð Todi Jónsson fyri. Allan Simonsen hevði valt stjórnspejaran til liðformann, tann royndin eydnaðist sera væl, og hagtólini siga, at FCK maðurin er ósigraður sum liðformaður!

Í gjár fóru útisetarnir í Danmark og Noregi aftur av landinum, og sunnudagin skal Todi Jónsson saman við FCK til Aarhus at spæla móti Fremad. Nú skulu vit ikki missa fótballfestið, men tað er munur á í altjóða høpi at spæla móti skotum og bosniarum, og so at renna í stadion í Aarhus, har vøllurin í vár aftur og aftur hevur verið sammettur við eina eplaveltu.

Og so er tað ein annar stórir munur á hjá Toda. Á landsliðnum er hann stjórnspejarin, meðan tað væl kann vera, at hann sunnudagin verður settur á beinkin at hyggja at, meðan David Nielsen og Thomas Thorninger rokja áløpsplássini.

Fyri tey, sum hava sæð landsliðið hesa síðstu vikuna, og sum fylgja við í dansku superliguni, er tað

ilt at fata, at tað skal vera so stórir munur á. Todi sjálvur hevur hesa viðmerkingina:

– Eg kenni meg nógv frælsari á føroyska liðnum, enn eg geri í FCK. Á Svagaskarði veit eg, at liðfelagarir hava stórt álit á mær, tí eg dagliga spæli á hægri stóði, enn teir flestu av hinum gera, og tað ger, at eg kenni stóra ábyrgd á mær. Í FCK eru tað aðrir, sum verða roknaðir at vera stuðulsspælarar. Og so hóvar mær betri mátan, sum landsliðið spælir uppá, enn tann mátan, sum vit spæla í FCK. Tað geri eg, tí eg haldi, at spælið hjá landsliðnum hevur við sær, at sterku síðurnar hjá mær sum spælarir koma betri til sín rætt her, enn tær gera í FCK, har tað er sera sjáldan, at eg fái bóltin langt úti á vøllinum og havi møguleika at venda mær á og seta ferð á.

Dreymurin er England

Hesar tiggju dagarnar, Todi Jónsson hevur verið í Føroyum, hava fjølmiðlarnir verið á tremur við tíðnum úr FCK, og – sum vanligt, tíverri – hevur tað ikki verið fyri tað góða. Tí er ikki av

leið at spyrra føroyska liðformannin, um hann ikki er troystur av at vera í einum felag, har hann ikki er vísur í at spæla, og har tað hevur verið so nógv órógv.

– Eg havi sáttmála við FCK, og hann eri eg sjálvandi sinnaður at halda meg til. Eg havi ongantíð dult, at dreymurin er at sleppa til Onglands at spæla, og tað er hann framvegis.

Hevur tú nakað boð um at fara hagar?

– Eg veit ikki, hvørji boð felagið hjá mær, møguliga

fær, men tað er torført at gera vart við seg, tá tú ofta situr á beinkinum og ikki skorar og leggur upp til málini, sum tað verður roknað við, at ein áløpspejarari ger, so er tað torført. Men kanska onkur fær eyga á mannin, sum hevur spælt í áløpinum hjá føroyska liðnum hesa seinastu vikuna, droynir Todi Jónsson og gleðir seg longu til at hitta liðfelagararnar á landsliðnum aftur um knapp trýggjar mánaðir.

jh

Sámal er maðurin hjá Allani

Landsliðsvenjarin metir miðvallaran hjá GÍ at vera av sama týðningi sum Jens Jørn Bertelsen hevði á liðnum, sum venjarin í áttati árunum var partur av

Tað kemur viðhvørt fyri, at tað verður funnist at miðvøllinum, og at hann er ov tunnur. Eisini eftir dystin móti skotum varð kikarin settur á miðvøllin, og ta ferðina vóru tað fleiri, sum hildu, at Sámal Joensen ikki hevði verið nóg sannførandi.

Men Allan Simonsen, landsliðsvenjari, er ikki samdur í, at Sámal Joensen ikki hevur verið sannførandi, og venjarin dylir ikki, at hann sær Sámal Joensen, sum hesi bæði seinastu árinu hevur spælt tiggju landsdystir, sum ein týðningarmiklastu spælarunum á liðnum:

– Í áttati árunum var eg sjálvur partur av einum góðum dansku landsliði. Tað varð nógv tosað og skrivað um okkum, sum skutu mál og vóru framrættaðir, meðan summir av hinum ikki fingi so nógv umrøðu. Ikki so sjáldan varð sagt, at Jens Jørn Bertelsen hoyrði ikki heima á liðnum, men Sepp Piontek undirstrikaði ferð eftir ferð, at Jens Jørn var ein av týðningarmiklastu spælarunum, og eg vil siga, at Sámal Joensen hevur sama leiklutin hjá okkum. Hann bakkar upp, tá hinir fara framvið, hann vinnur nógvur bóltar, og tað er fantastiska ofta, at hann keppur ímillum samanspæl-

ið hjá mótsæðumnonnum. Sámal er mín maður, og tað havi eg sagt honum, at hann er, uttan mun til hvat verður sagt og skrivað um avrikini hjá honum.

Útlúgvaður

Sámal Joensen heldur sjálvur, at úrslitini ímóti bæði Skotlandi og Bosnia komust av sera góðum liðavrikum: – Eg iðri meg um, at vit

ikkvi vunnu í dag, men samstundisugu vit vera realistisk og ásanna, at um tað gekk heilt illa, so kundu vit havt tapt.

Tú vart meiri eyðsýndur í dag, enn tú vart leygdagin?

– Tað veit eg ikki, men talan var um tveir heilt ymiskar dystir, tí mótsæðuliðini høvdu hvør sín spælistil. Skotarnir spældu nógv í

luftini, og tá er tað ofta torførtari at vera miðvallarspejarari, enn tá mótsæðumenninir fyri tað mesta halda bóltin á jordini, soleiðis sum bosniararnir gjørdi tað, er metingin hjá Sámal Joensen, sum var púra útlúgvaður, og sum hevur fingið at vita, at hann er maðurin hjá Allani Simonsen. jh